

Arrest

nr. 151 554 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, Oekraïens van origine, en geboren in het dorp Kizha, regio Zakarpatska. U bent weduwe sinds 1986. Vijf jaar geleden verhuisde u naar de stad Odessa waar u de laatste jaren als afwasser in een restaurant werkte. Vanaf december 2013 nam u verschillende keren deel aan pro-Oekraïense meetings in Odessa. U steunde de nieuwe regering, omdat u verandering wilde in Oekraïne en ook wilde dat Oekraïne zich aansloot bij de Europese Unie. Op deze meetings leerde u twee andere vrouwen kennen, N. (...) en L. (...), die u via de telefoon op de hoogte brachten telkens als er ergens een pro-Oekraïense meeting georganiseerd werd in de stad. Deze meetings werden regelmatig verstoord door pro-Russische actievoerders, maar er vonden geen geweldincidenten plaats. Begin maart 2014 nam u deel aan een pro-Oekraïense meeting op het Kulikove Pole plein. De twee vrouwen die u kende waren niet aanwezig op deze meeting. Toen pro-

Russische manifestanten de meeting verstoorden, haalde u uw Oekraïense paspoort tevoorschijn en riep hen toe dat u Oekraïense was. U liep naar het podium en nam een luidspreker. Vervolgens sprak u hen toe dat ze hun paspoorten maar moesten tonen of dat ze anders moesten terugkeren naar Rusland. U meende namelijk dat ze Russen waren. Daarop bedreigden ze u. De andere pro-Oekraïense deelnemers begonnen ook naar hen te roepen. Daarna stapte u van het podium en ging terug in de menigte staan. Nog voor de meeting beëindigd was, werd u opgebeld door uw baas dat u een zieke collega moest vervangen. U vertrok naar uw werk. Enkele dagen later, op 12 maart 2014, toen u 's avonds laat van uw werk te voet naar huis ging, sprongen er drie mannen uit een geparkeerde wagen die de koffer van de wagen openden. Ze kwamen op u af. U probeerde weg te lopen, maar omdat u last had van uw knie, haalden ze u in. U kreeg een trap tegen uw been en viel op de grond. Ze begonnen u te slagen en vroegen voor wie u werkte. Alvorens u het bewustzijn verloor, hoorde u nog dat er een andere wagen claxonnerde. U kwam bij in het ziekenhuis in de wijk Slobodka. Daar vernam u van een verpleegster dat een jong koppel u naar het ziekenhuis had gebracht, maar dat ze daarna vertrokken waren. U diende voor verzorging in het ziekenhuis te blijven. De volgende dag werd u op uw gsm opgebeld door een onbekende persoon die ermee dreigde om u te vermoorden. De arts die u behandelde in het ziekenhuis raadde u aan om ergens onder te duiken. U belde uw vriendin E. (...) op die u kwam ophalen. U verbleef bij haar thuis. U besloot om het land te verlaten en naar uw oudste dochter P. S. (...) en uw schoonzoon P. G. (...) (O.V. (...)) te gaan die al vier jaar in België verblijven. Uw dochter regelde uw reis. Op 10 april 2014 nam u de trein van Odessa naar Uzjgorod. U stapte uit in het station Mukachevo waar een smokkelaar u opwachtte. In een minibus bracht hij u de grens met Slovaakse Republiek over. U reisde vandaaruit met een bus verder naar België waar u op 12 april 2014 aankwam. U vroeg asiel aan op 18 april 2014. In het opvangcentrum kreeg u bezoek van een onbekende persoon die zei dat hij Oekraïner was en u wilde helpen met administratieve aangelegenheden. Hij beweerde dat hij uit Chernivtsi afkomstig was, maar op zijn documenten zag u dat hij eigenlijk uit Kiev kwam. Daarom vertrouwde u hem niet. De daaropvolgende dagen merkte u enkele keren dat u op straat achtervolgd werd door deze man. U vroeg uw sociaal assistente om de politie te bellen, maar ze weigerde dit te doen. U vermoedde dat deze man iets te maken had met uw vervolgers in Oekraïne.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw Oekraïens paspoort, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw werkboekje, uw medisch boekje, een overlijdensakte van uw echtgenoot, en enkele medische documenten.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolgd werd door pro-Russische activisten. Toen enkele pro-Russische activisten een pro-Oekraïense meeting in Odessa begin maart 2014 verstoorden, waarop u aanwezig was, stapte u op het podium en riep hen met een luidspreker toe dat ze hun paspoorten moesten tonen of dat ze anders moesten terugkeren naar Rusland. Enkele dagen later werd u door onbekende personen in elkaar geslagen. U werd later ook telefonisch met de dood bedreigd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 6, 7, 9, 10, 11). Daarnaast verwees u ook naar de algemene onveilige en onstabiele situatie in Odessa ten gevolge van het gewapend conflict. U stelde dat er regelmatig beschietingen zijn en dat u vernomen hebt dat mensen zomaar verdwijnen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 4).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat er in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag door de documentatie- en researchdienst Cedoca objectieve informatie werd gezocht met betrekking tot de bewuste pro-Oekraïense meeting begin maart 2014 waarop u aanwezig was en u enkele pro-Russische activisten geprovoceerd zou hebben, wat de oorzaak vormde van uw persoonlijke vervolgingsproblemen omwille waarvan u uw land ontvlucht bent. Zo verklaarde u dat de bewuste pro-Oekraïense meeting begin maart 2014, enkele dagen voor de 12e maart, zou hebben plaatsgevonden op het Kulikove Pole plein. U stelde dat op deze meeting, net zoals op alle andere meetings waaraan u hebt deelgenomen, pro-Oekraïense activisten samenkwamen en dat iemand van hen op een podium de menigte toesprak en hen informeerde over de actuele situatie in Oekraïne (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 7, 8, 9 en gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/11/2014, p. 3, 4, 5). Uit de informatie die door Cedoca werd teruggevonden blijkt echter dat het Kulikove Pole plein in Odessa vanaf februari 2014 de ontmoetingsplaats was van pro-Russische activisten. Zo was er onder meer op 9 maart 2014 een grote pro-Russische manifestatie. Er werd door Cedoca geen informatie teruggevonden van enige pro-Oekraïense manifestaties in maart 2014 op het betrokken plein. Gezien deze vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde deelname aan de bewuste pro-Oekraïense meeting begin maart 2014, wat voor het u het begin was van uw persoonlijke vervolgingsproblemen, al in ernstige mate ondermijnd.

Verder legde u in het algemeen erg vage verklaringen af aangaande de pro-Oekraïense meetings in Odessa waaraan u zou deelgenomen hebben. Zo kon u maar weinig informatie verschaffen aangaande

de persoon die op deze meetings de menigte toesprak. U omschreef hem enkel in vage bewoordingen als iemand die de menigte informeerde over de veranderde situatie in Oekraïne, maar u kon niet zeggen wat voor functie hij eigenlijk uitoefende, noch tot welke politieke partij of beweging hij behoorde. U wist niet eens of hij al dan niet uit Odessa afkomstig was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 8). U kende zijn volledige naam niet en zelfs van zijn voornaam was u niet eens zeker, aangezien u tijdens uw eerste gehoor stelde dat zijn naam G. (...) was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 8, 11) en in uw tweede gehoor beweerde dat het A. (...) was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/11/2014, p. 3). Gezien u aan meerdere meetings hebt deelgenomen en u toch verklaarde dat tijdens al deze meetings telkens dezelfde persoon de deelnemers toesprak, zijn dergelijke vage verklaringen weinig aannemelijk te noemen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde deelname aan dergelijke meetings.

Bovendien bevatten uw verklaringen tijdens uw opeenvolgende gehoren voor het Commissariaat-generaal nog enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties waardoor de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnd wordt.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat u vanaf december 2013 tot begin maart 2014 vele keren hebt deelgenomen aan pro-Oekraïense meetings in Odessa. U kon zich niet herinneren hoeveel keer u dat precies gedaan hebt. Later tijdens hetzelfde gehoor stelde u dat u soms wel twee keer per week deelnam aan dergelijke meetings (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 7, 10). Tijdens uw tweede gehoor beweerde u dan weer dat u in dezelfde periode in totaal slechts vijf of zes keer aan een meeting hebt deelgenomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/11/2014, p. 7, 10). Toen u vervolgens op deze incoherente verklaringen werd gewezen, had u hier geen aanvaardbare uitleg voor, maar bleef u gewoon bij uw laatste verklaringen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/11/2014, p. 10), waardoor de vastgestelde incoherentie niet opgeheven wordt.

Verder stelde u tijdens uw eerste gehoor dat u door uw kennis N. (...) telefonisch op de hoogte werd gebracht van de bewuste laatste meeting van begin maart 2014 waarna u werd aangevallen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 24/09/2014, p. 9). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u daarentegen dat niemand u in verband met deze laatste meeting had opgebeld, maar dat u er toen op eigen initiatief naartoe bent gegaan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/11/2014, p. 9). Toen u daarop met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, bleef u opnieuw bij uw laatste verklaringen. U beweerde dat N. (...) u enkel nog gebeld had na de voorlaatste meeting, maar u daarna niet meer had opgebeld om u op de hoogte te brengen van die laatste meeting (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/11/2014, p. 9), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid die dan ook gehandhaafd blijft.

Gezien bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk zou deelgenomen hebben aan meerdere pro-Oekraïense meetings in Odessa en aan de bewuste meeting begin maart 2014 waarbij u door uw optreden pro-Russische activisten geprovoceerd hebt, en kan er bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan de beweerde aanval op u door pro-Russische activisten enkele dagen na de laatste meeting, noch aan de telefonische bedreigingen, en evenmin aan uw bewering dat u ook in België achtervolgd werd door een persoon die iets te maken zou hebben met uw vervolgers in Oekraïne.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende

gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Odessa (gelegen in provincie Odessa) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw Oekraïens paspoort, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw werkboekje, uw medisch boekje, en de overlijdensakte van uw echtgenoot, bevatten namelijk louter persoonsgegevens, gegevens betreffende uw professionele activiteiten en uw gezondheidstoestand die hier niet in twijfel worden getrokken. Uit de medische documenten blijkt geenszins wat de oorzaak zou zijn van de in deze documenten vermelde fysieke problemen noch in welke omstandigheden u deze zou opgelopen hebben. Deze documenten kunnen uw beweerde vervolgingsfeiten bijgevolg evenmin staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het verbod van willekeur, van de “*beginselen van behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel haalt verzoekende partij wederom de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de “*beginselen behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij wijst erop dat de artikelen 48/2 t.e.m. “4 en 49 en 52” van de vreemdelingenwet die “*de term vluchteling evenals de subsidiaire bescherming*” omschrijven, niet te

strikt dienen te worden toegepast en zij meent dat de feiten zoals ze voorliggen, bepalend zijn om iemand als vluchteling te erkennen. Verzoekende partij haalt aan dat onjuiste verklaringen niet noodzakelijk leiden tot de ongegrondheid van de asielaanvraag en stelt dat verschillende verklaringen elkaar uiteraard kunnen aanvullen. De zogenaamde tegenstellingen en lacunes zijn hoe dan ook niet van die aard om een weigeringsbeslissing te gronden. Ook stipt verzoekende partij aan dat het feit dat een asielzoeker een completer verhaal zou hebben verteld "*lopende het dringend beroep*", niet betekent dat er een tegenstelling is met het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat men bovendien steeds dient na te gaan of de ingeroepen elementen wel te wijten zijn aan de verzoekende partij zelf.

2.2.3.2. De Raad oordeelt dat voormelde louter theoretische benadering van hoe een asielaanvraag dient te worden behandeld op generlei wijze een concrete weerlegging inhoud van de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing. *In casu* heeft verwerende partij geoordeeld dat de vaststelling dat de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de pro-Oekraïense meeting begin 2014 niet overeenstemmen met de objectieve informatie die door de documentatie- en researchdienst Cedoca werd teruggevonden en door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 1), de vage verklaringen van verzoekende partij aangaande de pro-Oekraïense meetings in Odessa waaraan zij zou deelgenomen hebben en de tegenstrijdigheden en incoherenties in haar verklaringen omtrent het aantal keren zij deelnam aan pro-Oekraïense meetings in Odessa en aangaande het feit of zij telefonisch op de hoogte werd gebracht van de laatste meeting van begin maart 2014 door haar kennis N., ertoe leiden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. Aangezien voormelde bevindingen allen betrekking hebben op essentiële elementen van het verkondigde asielrelaas, zijn deze wel degelijk van aard om de weigeringsbeslissing te gronden. De Raad merkt verder eveneens op dat deze vaststellingen gebaseerd zijn op de uitgebreide verklaringen die verzoekende partij tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal heeft afgelegd met behulp van een tolk. Dat de door verwerende partij ingeroepen elementen wel degelijk te wijten zijn aan verzoekende partij zelf, spreekt bijgevolg voor zich. Zoals uit onderstaande uiteenzetting blijkt, slaagt verzoekende partij er niet in om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.4.1. Omtrent de vaststelling van verwerende partij dat de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de pro-Oekraïense meeting begin 2014 niet overeenstemmen met de objectieve informatie die door de documentatie- en researchdienst Cedoca werd teruggevonden, betoogt verzoekende partij dat zijzelf wel tal van informatie heeft gevonden op het internet betreffende de door haar aangehaalde meetings. In werkelijkheid waren er manifestaties van zowel pro-Russische militanten als pro-Oekraïense betogers op ditzelfde plein. Verzoekende partij voegt desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift een aantal e-mails toe met verschillende internetlinks (bijlage 3).

2.2.4.2. De Raad bemerkt vooreerst dat verzoekende partij mits de loutere vermelding van een aantal internetlinks (bijlage 3 van het verzoekschrift) geenszins aantoon dat, in tegenstelling tot wat blijkt uit de informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 23, landeninformatie, deel 1), er in maart 2014 wel degelijk pro-Oekraïense manifestaties plaatsvonden op het Kulikove Pole plein. Wat betreft de Russische tekst in de e-mail d.d. 5 januari 2015 (bijlage 3 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat deze tekst niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet is vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling deze tekst niet in overweging.

2.2.5.1. Inzake de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij maar weinig informatie kon verschaffen aangaande de persoon die op de pro-Oekraïense meetings de menigte toesprak, geeft verzoekende partij aan dat zij weet dat het over een zekere A. ging. Zij voegt hier in dit verband tevens aan toe dat zij geen enkel vertrouwen had in de tolk bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal, daar deze Russisch was en de betogingen destijds gericht waren tegen Rusland. Voorts wijst verzoekende partij erop dat zij niet politiek actief was en erkent zij inderdaad niet veel te weten over deze persoon. Bovendien waren er nog vele andere sprekers.

2.2.5.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de vage verklaringen van verzoekende partij aangaande de persoon die op de meetings waaraan zij deelnam de menigte toesprak geenszins aannemelijk zijn gezien verzoekende partij aan meerdere meetings deelnam en zij verklaarde dat tijdens al deze meetings telkens dezelfde persoon de deelnemers toesprak (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2014, 8-11; administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 03/11/2014, p. 3). Haar uitleg dat zij niet politiek actief was en dat er nog andere sprekers waren volstaat

dan ook geenszins ter vergoelijking van haar vage verklaringen omtrent deze persoon. Waar verzoekende partij stelt dat zij weet dat het over een zekere A. ging, bemerkt de Raad dat door verwerende partij werd vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor stelde dat de persoon die op de meetings de menigte toesprak G. heette, terwijl zij tijdens haar tweede gehoor beweerde dat het A. was. Verzoekende partij kan niet zonder meer verwijzen naar één versie van haar verklaringen en stellen dat zij weet dat het over een zekere A. ging. Daar anders over oordelen zou ertoe leiden dat elke opeenvolging van gehoren, teneinde een precieze inschatting te kunnen maken van de ernst van de aangehaalde vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig zou worden. Verder is de Raad van oordeel dat het argument van verzoekende partij met betrekking tot de tolk geenszins kan worden aanvaard. Verzoekende partij heeft immers zelf, zoals blijkt uit de door haar op 18 april 2014 ondertekende bijlage 26 (administratief dossier, stuk 21), bij de aanvang van haar asielaanvraag verzocht tijdens het onderzoek van deze aanvraag te worden bijgestaan door een tolk die de Russische taal beheerst. Ook tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 5 augustus 2014, dat werd gevoerd door bemiddeling van een Russische tolk, laat verzoekende partij bij de vragen naar bijkomende opmerkingen en of ze nog iets wensen toe te voegen geen bemerkingsnoteren met betrekking tot de tolk (administratief dossier, stuk 19) en ondertekende zij het document waarin haar wordt gewezen op de noodzaak van een correcte beantwoording van de vragen waarbij tevens wordt vermeld: *“Ik verklaar de tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk.”* (administratief dossier, stuk 20). Ten slotte werd verzoekende partij ook bij de aanvang van haar gehoren op het Commissariaat-generaal erop gewezen dat zij eventuele problemen met de tolk dient te melden (administratief dossier, stukken 5 en 10). Noch door verzoekende partij, noch door haar raadsman werd evenwel enige opmerking in die zin gemaakt. Dat verzoekende partij vervolgens nadat zij werd geconfronteerd met tegenstrijdigheden in haar verklaringen, deze tegenstrijdigheden wijt aan het feit dat de tolk tijdens haar gehoor Russisch was, komt dan ook geenszins overtuigend over.

2.2.6.1. In verband met de vastgestelde incoherenties aangaande het aantal keren zij deelnam aan pro-Oekraïense meetings in Odessa, stelt verzoekende partij dat zij in december 2013 deelnam aan een aantal meetings, doch daarna een tijd niet kon deelnemen om vervolgens opnieuw vanaf maart 2014 deel te nemen aan de meetings en dit tot het incident op 12 maart 2014.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de uitleg dat zij gedurende een tijd niet deelnam aan meetings niet volstaat om de door verwerende partij vastgestelde incoherenties vast te stellen. Immers verklaarde verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor nog dat zij *“veel keer”* heeft deelgenomen aan pro-Oekraïense meetings in Odessa, kon zij zich niet herinneren hoeveel keer zij dat precies gedaan heeft en stelde zij soms wel twee keer per week deel te hebben genomen aan dergelijke meetings (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2014, p. 7 en 10). Dat zij vervolgens tijdens haar tweede gehoor stelt dat zij in dezelfde periode in totaal slechts vijf of zes keer aan een meeting heeft deelgenomen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 03/11/2014, p. 7 en 10) is dan ook niet coherent met haar eerdere verklaringen.

2.2.7.1. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen over het feit of zij telefonisch op de hoogte werd gebracht van de laatste meeting waaraan zij deelnam door haar kennis N., oppert verzoekende partij dat zij steeds heeft gesteld dat *“er na de voorlaatste meeting is gebeld, wat blijkbaar vertaald is als zou er gebeld zijn voor de laatste meeting, wat niet correct is.”* Verzoekende partij wijst er tevens op dat haar moedertaal Oekraïens is en dat zij zich het best in deze taal kan uitdrukken, doch hiertoe nooit de kans heeft gehad. Verzoekende partij vermoedt dat er nuances verloren zijn gegaan doordat zij zich in het Russisch diende uit te drukken.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat het gehoor op het Commissariaat-generaal van 24 september 2014 desbetreffend als volgt verliep:

“Waar was laatste meeting waaraan u deelnam? (...)

Welk moment van de dag? (...)

Met wie bent u daar naartoe gegaan? (...)

Hoe was u op de hoogte van die meeting dan? Ik werd opgebeld, door de kenissen

Door wie concreet? N. (...) toen” (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2014, p. 9). Derhalve werd door verzoekende partij duidelijk gesteld dat zij van de laatste meeting op de hoogte werd gesteld door N., terwijl zij tijdens haar tweede gehoor daarentegen verklaarde dat niemand haar in verband met deze laatste meeting had opgebeld, maar dat zij er toen op eigen initiatief naartoe is gegaan (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 03/11/2014, p. 9). Verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid te

wijten zou zijn aan de vertaling van het Russisch naar het Nederlands. Overigens bestaat, hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Verzoekende partij duidt op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Verzoekende partij blijft hier in gebreke. Haar argument met betrekking tot de vertaling is dan ook niet van aard om de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid in een ander daglicht te stellen. Waar verzoekende partij nog opmerkt dat haar moedertaal Oekraïens is, dat zij zich het best in deze taal kan uitdrukken en dat er vermoedelijk nuances verloren zijn gegaan doordat zij zich in het Russisch diende uit te drukken, herhaalt de Raad dat verzoekende partij zelf bij de aanvang van haar asielaanvraag verzocht heeft om te worden bijgestaan door een tolk die de Russische taal beheerst (administratief dossier, stuk 21) en dat tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal noch door verzoekende partij, noch door haar raadsman enige opmerkingen werden gemaakt in verband met de tolk terwijl verzoekende partij nochtans bij de aanvang van haar gehoren erop werd gewezen dat zij eventuele problemen met de tolk dient te melden (administratief dossier, stukken 5 en 10). Dat de vastgestelde tegenstrijdigheid te wijten zou zijn aan het feit dat verzoekende partij zich in het Russisch diende uit te drukken, kan dan ook geenszins door de Raad worden bijgetreden.

2.2.8.1. Verzoekende partij oppert verder nog dat verwerende partij in haar beslissing zomaar ten onrechte tal van zaken gaat opwerpen, zogezegd ten nadele van haar, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van haar asielaanvraag. Volgens verzoekende partij “(...) *bulkt (de bestreden beslissing werkelijk) van de vooronderstellingen en speculaties dewelke evenwel totaal uit den boze zijn*”. Verder meent zij dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat zij in de mate van het mogelijke heeft geantwoord op de vragen, doch dat zij uiteraard niet alles wist en ook niet kon weten. Het is volgens verzoekende partij in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten. Tot slot vermeldt verzoekende partij nog dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit vermoed wordt, doch dient te worden bewezen.

2.2.8.2. De Raad wijst er evenwel op dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht heeft en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij weergegeven problemen. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangereikte documenten en gebeurtenissen worden besproken, stelt de Raad dat er een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.12. – en dat er geenszins sprake is van beweringen die berusten op “*eenzijdige vermoedens*”, “*uit de lucht gegrepen interpretaties*”, “*vooronderstellingen*” of “*speculaties*”.

Verder stelt de Raad vast dat het verweer van verzoekende partij dat zij in de mate van het mogelijke heeft geantwoord op de aan haar gestelde vragen, doch dat zij uiteraard niet alles wist en ook niet kon weten, geen concrete weerlegging inhoudt van de motieven van de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens niet dat van verzoekende partij wordt vereist dat zij alles zou weten.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielaanvraag in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verzoekende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Odessa (gelegen in provincie Odessa) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 22 en 23) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 24 september 2014 en 3 november 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,
mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT